

LES BURGESIES EN EL MÓN CONTEMPORANI

Ressenya del seminari celebrat a la U.I.M.P.

Jordi Canal i Morell
 Prof. d'Història Contemporània
 Universitat de Girona

Entre els dies 21 i 24 del proppassat mes de setembre va tenir lloc al valencià Palau de Pineda, en el marc de la Universitat Internacional Menéndez Pelayo, un seminari amb el títol Les burgesies al món contemporani. Dirigit per Pedro Ruíz Torres i Jesús Millán, amb Mari Cruz Romeo com a secretària, tots tres professors de la Universitat de València, comptà amb un elevadíssim nombre d'assistents. L'interès era justificat. A banda de l'impressionant esforç fet per tal d'oferir un programa interessant, cal tenir en compte que les burgesies han constituït, ja des del segle passat, un objecte privilegiat d'estudi, malgrat que l'abundància d'anàlisis en superés sovint l'efectivitat. Era necessari, però, de retornar-hi -i serà encara necessari retornar-hi, atesa la complexitat de la categoria- amb enfocament nou: així, Josep Fontana ens proposava en la seva intervenció de recuperar el concepte de burgesia, tot allunyant-nos d'esquematzacions i interpretacions canòniques, per tal de retornar-lo «a la vida real i quotidiana del passat», alhora que situar-lo en el seu context social i cultural.

L'estructura del seminari era dual. Per una banda, un conjunt d'intervencions sobre diferents aspectes vinculats amb l'estudi de les burgesies, a càrrec de l'anteriorment esmentat Josep Fontana, així com de Jürgen Kocka, Alberto M. Banti, Antonio Miguel Bernal, Edward Baker, Antonio Elorza i Miguel Artola. Mentre que Fontana reflexionà generalment sobre la burgesia, en especial l'espanyola, Jürgen Kocka intentà de presentar un model extensible a les burgesies europees continentals a partir del cas alemany, tot integrant en la seva anàlisi tant la burgesia (Bügetum) com allò burgès (Bürgerlichkeit), progressivament inseparables.

De l'estudi global de la burgesia es passava, en les exposicions de Banti i Bernal, al de determinats sectors que la integren, alhora que qüestionaven, en elles mateixes, la clàssica identificació entre burgesia i grups emprenedors industrials. L'historiador italià analitzà i modelitzà els professionals liberals a l'Europa del vuit-cents, a partir del seu propi procés de professionalització, les relacions que establien amb l'Estat, el grau d'integració en l'univers burgès i les formes

d'identitat i autorepresentació. Bernal, per la seva banda, es concentrà en la burgesia agrària, concretament l'andalusa, que resseguí des de la seva formació als nostres dies. L'hispanista Edward Baker, Antonio Elorza i Miguel Artola, al seu torn, presentaren, respectivament, visions panoràmiques sobre les múltiples línies de relació que a Espanya es donaren entre societat burgesa i literatura al segle XIX, entre la burgesia i els nacionalismes -tant l'espanyol, definit com a «nacionalisme de frustració», com els «perifèrics», l'èxit o fracàs dels quals era condicionat en bona mesura per l'impuls de la burgesia i les transformacions capitalistes-, i entre l'Estat i la societat civil.

Per l'altra banda, el seminari comptà amb tres taules rodones concentrades en el segle XIX espanyol. La primera sobre liberalisme i revolució, sobre burgesia i canvi social la segona, i la darrera entorn dels poders econòmic i polític en el tombant de segle. Moderades per Pedro Ruíz Torres, Jesús Millán i Borja de Riquer, aplegaren alguns dels principals especialistes sobre les qüestions debatudes, així com els autors i autores de les més recents aportacions. Entre els principals elements tractats cal destacar les característiques de la revolució liberal i la seva concreció, el sorgiment de la burgesia i els factors de continuïtat i discontinuïtat, les relacions entre els diferents sectors burgesos i la construcció i direcció de l'Estat. La multiplicitat de les intervencions generà profitoses discussions i, sobretot, una imatge complexa -com és la realitat- i gens estàtica de les burgesies espanyoles.

Del seminari sobre les burgesies al món contemporani emanaren tantes respostes com interrogacions, tants suggeriments com dubtes. I això és el que em sembla que ens permet de valorar molt positivament una trobada científica d'aquesta mena. I, al mateix temps, fa que es pugui encoratjar els organitzadors a prosseguir en la línia marcada -dir en la línia iniciada seria desconèixer la seva llarga i reconeguda trajectòria- per aquest seminari. La burgesia, com a concepte polièdric, com a concepte d'anàlisi indispensable, malgrat les reconegudes limitacions, se'n beneficiaria enormement.

Dos congressos sobre Psicologia tindran lloc enguany al País Valencià

Diverses vessants de la Psicologia seran tractades al llarg dels pròxims mesos dins el marc de dos congressos internacionals. El primer, que girarà entorn La Psicologia de les Organitzacions i del Treball, tindrà lloc a la ciutat d'Alacant el proper mes

d'abril, mentre que la II Conferència Internacional sobre Intervenció Psicològica i Desenvolupament Humà es prepara per al mes de juliol a València, i és organitzada per l'Àrea de Psicologia Social de la Universitat de València.

Les universitats de València, Alacant i la Jaume I de Castelló són enguany les encarregades de posar en marxa la VI Edició del Congrés Internacional sobre Psicologia de les Organitzacions i del Treball, que periòdicament organitza l'EAWOP (European Association of Work and Organizational Psychology), una entitat que agrupa nombroses associacions de psicologia d'Europa.

Aquest congrés, que en anteriors edicions s'ha realitzat a diferents ciutats europees, arriba enguany a la Universitat d'Alacant. Allà es reuniran, del 14 al 17 d'abril, els més significatius representants dels mons universitari i de l'empresa, per tal de debatre qüestions com ara La Dona en el Treball, La Integració Laboral del Joves, o la Salut Laboral, entre altres. Cal destacar la participació del president del Tribunal Constitucional,

Miguel Rodríguez Piñero, del càtedràtic d'Ergonomia, Maurice Montmollin (Universitat de París-Nord) i del professor Marin Ignatov, de l'Acadèmia de Ciència de Bulgària.

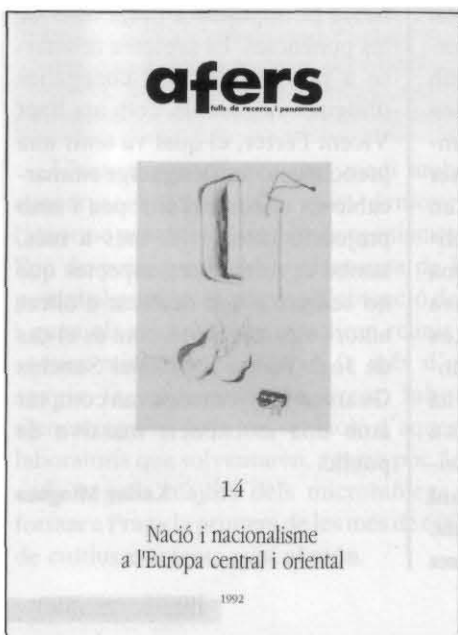
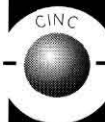
El termini d'inscripció ja és obert i es pot obtenir més informació a la Secretaria del Congrés, instal·lada a la Facultat de Psicologia (Àrea de Psicologia Social), avinguda Blasco Ibàñez, 21, o bé al telèfon 386 41 31.

Pel que fa a la II Conferència Internacional sobre Intervenció Psicològica i Desenvolupament Humà, que enguany estarà dedicada íntegrament a la Intervenció Educativa i Comunitària, cal dir que el pròxim 25 de març finalitza el termini de presentació de treballs per a participar en aquest congrés organitzat per l'Àrea de Psicologia Social de la Universitat de València, que tindrà lloc els dies 11, 12, 13 i 14 de juliol.

Dirigit a psicòlegs, pedagogs, educadors, treballadors socials i tota mena de professionals, investigadors i estudiants d'arreu del món interessats en la intervenció educativa i comunitària, la trobada té l'objectiu d'intercanviar coneixements i experiències, i de debatre entorn de les més recents aportacions en aquestes àrees. Està prevista la presència dels més importants especialistes, procedents d'universitats i centres de treball dels cinc continents.

Per a formalitzar la inscripció, presentar treballs o rebre més informació, es pot contactar amb el Comitè Organitzador, les oficines del qual es troben a la Facultat de Psicologia (Àrea de Psicologia Social), telèfon 386 44 20, extensió 6211.

Mètode

Revista fundada per:

Sebastià Garcia Martínez

Director:

Manuel Ardit Lucas

Subscripcions:

País Valencià

Apartat Correus 267
46470 Catarroja

Catalunya

Apartat Correus 29154
08080 Barcelona

VII:14 (1992)

Nació i nacionalisme a l'Europa central i oriental

Coordinat per Alfons Cucó

Alfons CUCÓ / Hélène CARRÈRE D'ENCAUSSE / Alexandre BENNIGSEN / Marc FERRO / Jean-Marie CHAUVIER / Joan F. MIRA / Francisco VEIGA / Miran KOMAC / Isolda O. BIGVAVA / N. VÄNNIKOVA / E. MURÄIKKINTSEVA

VIII:15 (1993)

Molins d'aigua medievals / Miscel·lània

Vicenç Ma. ROSSELLÓ i VERGER / Thomas F. GLICK / Sergi SELMA CASTELL / Luis Pablo MARTÍNEZ SANMARTÍN / M. Carme IRLÉS / Josep M. CLIMENT i PRATS / Carlos M. VILAS / Giuseppe VACCA / Marco FERRI / Judit SUBIRACHS / Josep FONTANA / Pere ANGUERA / Pierre GUICHARD

—Subscripció anual (dos números): 4.000 Pta. (IVA inclòs)

—Exemplar solt: 3.180 Pta. (IVA inclòs)

—Pagament bancari: demaneu butlleta de subscripció

L'encontre de Dones de la Mediterrània obri noves línies d'investigació

GARCIA POVEDA

El mes de novembre, i patrocinat per l'Institut Valencià de la Dona, va realitzar-se a la U.I.M.P. el Primer Encontre Internacional de Dones de la Mediterrània, sota el nom genèric de "La dona creadora i transmissora de cultures en l'àrea Mediterrània. Àgora d'encontre", i tenia l'objectiu de posar en contacte les diferents cultures mediterrànies amb el comú denominador de la lluita per la igualtat de la dona. Durant una setmana es donaren cita a València sociòlogues, filòlogues, historiadores, i tota mena d'estudioses i estudiosos que miraren d'esbrinar diferents aspectes de la realitat de la dona mediterrània. «Va tenir una doble vessant, d'una banda l'acadèmica i d'altra la de fòrum polític», declara Isabel Martínez, vice-rectora d'extensió universitària i membre del comitè executiu de l'encontre. La presentació de treballs científics i d'investigació, però, no va ser la nota més destacada. «El caràcter de miscel·lània va originar un baix nivell general en la qualitat dels treballs, però no en la quantitat d'informació i el seu aprofitament per al segon vessant de l'encontre que va permetre una sèrie de projectes comuns», afirmava la vice-rectora. Per una banda, una carta de drets de la dona mediterrània que

va servir com a comunicació final. Per una altra banda, la creació futura d'un Institut de la Dona de la Mediterrània vehicular per l'Unesco i amb una intencionalitat política i acadèmica. En aquest darrer sentit, hi ha la possibilitat de generar un sistema de beques que faça més fluïda la comunicació entre universitats. Com comentava Neus Campillo, professora de la Facultat de Filosofia i membre també del comitè executiu, «com a lloc d'encontre va propiciar la creació d'una certa xarxa d'intercanvis facultatius i l'afluència de molta gent jove gràcies a les comunicacions».

«Al congrés es va donar, com a nota molt cridanera, la possibilitat de crear un pont d'interrelació entre el món àrab i l'occidental, amb totes les contradiccions que puguen haver-hi», comentava Neus Campillo. En aquest sentit es va conèixer la crítica il·lustrada que exerceixen moltes dones musulmanes a la religió alcorànica. Es va presentar una campanya marroquina que mirava d'aconseguir majors quotes d'igualtat al seu país. Com a exemple de l'ardu treball que encara s'ha de dur a terme, hi ha alguns punts a abolir, com la poligàmia o la possibilitat de demanar el divorci tant per part de l'home com de la dona.

Xavier Mínguez

Jornades d'Historiografia Lingüística Valenciana (2-3 Desembre del 92)

El Departament de Teoria dels Llenguatges, en col·laboració amb d'altres departaments i àrees de la Facultat de Filologia, va celebrar durant els dies dos i tres de desembre unes primeres Jornades de Historiografia Lingüística Valenciana. Les Jornades s'obriren amb les paraules del professor Àngel López, qui va ressaltar, en un any de celebracions, la figura de Lluís Vives com a pretext per tal de rescatar o valorar les aportacions de valencians al terreny de la lingüística, «sense descuidar la perspectiva històrica, la reflexió metodològica sobre la perspectiva històrica», tal i com matisa el professor Manuel Pruñonosa, principal organitzador de les jornades. «Es tractava de presentar d'una manera paral·lela a l'acadèmica notes, aspectes, característiques que descobriren figures i idees que poden servir com a punt de desenvolupament posterior», comentava Pruñonosa. A causa d'aquesta intenció d'oferir una panoràmica general hi havia la limitació a mitja hora de les ponències. Es pretenia acostar-se a perspectives poc conegudes d'alguns valencians, com ara Sant Vicent Ferrer, el qual va tenir una preocupació pel llenguatge emmarcable en el context europeu i amb projecció actual. A més a més, també es refrescaren aspectes que no sempre s'han destacat d'altres autors més coneguts, com és el cas de Joan Fuster o Manuel Sanchis Guarner. Les jornades van comptar amb una assistència massiva de públic.

Xavier Mínguez